बहुशो भृशविष्टौ तौ स्म वं तौ चक्षतो द्रवं ॥ ददृशाते महाराजपुष्पितावि वकिंशुकौ ॥ ४४ ॥ तौ दृष्ट्वा पौरवर्गस्तु भृशं शोकसमाकुलः ॥ अभिशापभयत्रस्तो नच
किंचिदुवाच ह ॥ ४५ ॥ इदं दृष्ट्वाश्चाब्रुवन्सर्वे पश्यध्वं तपसो बलं ॥ कृद्धमपि मुनिश्रेष्ठं वीक्षितुं नेहशाक्नुमः ॥ ४६ ॥ अहो भगवतो वीर्यं महर्षेर्भावितात्म
नः ॥ राज्ञश्चापि सभार्यस्य धैर्यं पश्यत यादृशं ॥ ४७ ॥ श्रांतावपि हि कृच्छ्रेण रथमेनं समूहतुः ॥ तत्रापि राजा प्रीतात्मा यथादिष्टमथाकरोत् ॥ ४८ ॥
भीष्म उवाच ततः सनिर्विकारौ तु दृष्ट्वा भृगुकुलोद्वहं ॥ वसुविश्राणयामास यथा वैश्रवणस्तथा ॥ ४९ ॥ तत्रापि राजा प्रीतात्मा यथादिष्टमथाकरोत्
ततो स्य भगवान्प्रीतो बभूव मुनिसत्तमः ॥ ५० ॥ अवतीर्य रथश्रेष्ठाद्दंपती तौ मुमोच ह ॥ विमोच्यैतौ विधिवत्ततो वाक्यमुवाच ह ॥ ५१ ॥ स्निग्धगंभीर
यावाचा भार्गवः सुप्रसन्नया ॥ ददानि वो वरश्रेष्ठं तं ब्रूतामिति भारत ॥ ५२ ॥ सुकुमारौ च तौ विप्रौ करा भ्यां मुनिसत्तमः ॥ पस्पर्श मृतकल्पाभ्यां स्नेहा
द्भरतसत्तम ॥ ५३ ॥ अथाब्रवीन्नृपो वाक्यं श्रमो नास्त्यावयोरिह ॥ विश्रांतौ च प्रभावात्ते ऊचतुस्तौ तु भार्गवं ॥ ५४ ॥ अथतो भगवान्प्राह प्रहृष्टश्च्यव
नस्तदा ॥ नचृथा व्याहृतं पूर्वं यन्मया तद्भविष्यति ॥ ५५ ॥ रमणीयः समुद्देशो गंगातीरमिदं शुभं ॥ किंचित्कालं व्रतपरो निवत्स्यामीह पार्थिव ५६
गम्यतां स्वपुरं पुत्र विश्रांतः पुनरेष्यसि ॥ इह स्थं मां सभार्यस्त्वं द्रष्टासि श्वो नराधिप ॥ ५७ नच मन्युस्त्वया कार्यः श्रेयस्ते समुपस्थितं ॥ ५७ ॥ यत्कां-
क्षितं हृदिस्थं ते तत्सर्वं हि भविष्यति ॥ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ ५८ ॥ प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमर्थवत् ॥ न मे मन्युर्महाभाग
पूतो स्मि भगवंस्त्वया ॥ ५९ ॥ संवृतो यौवनस्थौ स्मो वपुष्मंतौ बलान्वितौ ॥ प्रतोदेन व्रणा ये मे सभार्यस्य त्वया कृताः ॥ ६० ॥ तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थो
स्मि सहभार्यया ॥ इमां च देवीं पश्यामि वपुषाप्सरसोपमां ॥ ६१ ॥ श्रियापरमयायुक्ता तथा दृष्टा पुरा मया ॥ तव प्रसादसंवृत्तमिदं सर्वं महामुने ॥ ६२ ॥ ने
तच्चित्रं तु भगवंस्त्वयि सत्यपराक्रम ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ॥ ६३ ॥ आगच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहेति नराधिप ॥ इत्युक्तः समनुज्ञातो रा
जर्षिरभिवाद्यतं ॥ प्रययौ वपुषायुक्तो नगरं देवराजवत् ॥ ततएनमुपाजग्मुरमात्याः सपुरोहिताः ॥ ६५ ॥ बलस्थागणिकायुक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ तैर्वृ
तः कुशिको राजा श्रियापरमयाज्वलन् ॥ ६६ ॥ प्रविवेश पुरं हृष्टः पूज्यमानो थवंदिभिः ॥ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पौर्वाण्हिकीः क्रियाः ॥ भुक्त्वा सभार्यो रजनीमु
वास सुमहाद्युतिः ॥ ६७ ॥

Digitized by Google